

שנות
תרבות בנגב

50

Be'er Sheva
Theater

**תיאטרון
באר שבע**

מאת **אייזולט גולדן** ודיוויד הורן
תרגום ובימוי **תמר קינן**

נשי לעולר

דרמה מטלטלת על הילדים שהיינו
והמבוגרים שהפכנו להיות

מאת **אייזולט גולדן ודיוויד הורן**

תרגום ובימוי **תמר קינן**
עיצוב תפאורה **זהר שואף**
עיצוב תלבושות **יעל סקידלסקי**
מוסיקה **דפנה קינן**
עיצוב תאורה **אמיר קסטרו**
ליווי אמנותי **שחר פנקס**
עיצוב ריקוד **מאיה ויטלין**
קרב במה **גיא באומהקר**
עוזרת במאי **רותי גפן**

משתתפים

תמיר גינזבורג
אורי בסר, מורה

מולי שולמן
יוסי עסיס, אביב של שון | הילד שון

אביב טומי כרמי / דקלה הדר
שרית, אמו של שון | הילדה מיקה

יוסי ושרית, הפרודים מזה חצי שנה, מוזמנים לפגישה חשובה בבית הספר של בנם בן התשע, שון. בפגישה עם אורי, המחנך שלו, יוסי ושרית מתוודעים לכך ששון מתקשה בכיתה בזמן האחרון. כישורי הקריאה והכתיבה שלו מעוכבים לעומת שאר הילדים והתנהגותו נעשתה אלימה. אורי המורה, מציע להפנות אותו לפסיכולוג חינוכי לקבלת לימודי העשרה כמקובל, אבל ההורים, שמעולם לא אהבו את בית הספר או את המורים, לא מתלהבים מהפתרון.

המפגש שמתחיל באווירה טובה, מסלים והופך להיות אירוע טעון וטראומתי עבור ההורים והמורה כאחד. המחזה **שיעור** הוא עימות נפיץ בכיתה העוסק בלקויות למידה, אהבה וזכאות. מצחיק, וקורע לב, **שיעור** הוא כתיבה אירית חדשה במיטבה.

לאחר מופע סולד-אאוט בפסטיבל התיאטרון של דבלין 2017, ההצגה הועברה לתיאטרון אבי שבדבלין בינואר 2018, לפני שעלתה בתיאטרון טראוורס כחלק מפסטיבל אדינבורג 2018. המחזה זכה בפרס ראשון ונבחר למחזה הטוב ביותר בטקס פרסי ZeBBie לשנת 2018, מטעם איגוד הסופרים של אירלנד.

**תודה מיוחדת לבית הספר אפיקים בנגב
לגב' תמר חדד, סגנית מנהלת בית הספר ולמורה גלעד ספיר.**

הצגה ראשונה 28 בדצמבר 2022, תיאטרון באר שבע, אולם 3

🕒 **כשעה ועשרים דקות** ללא הפסקה

על הורים, מורים ושיעורים לחיים

/ תמר קינן, מתרגמת המחזה ובימאית

הייתי תלמידה גרועה. אף פעם לא הבנתי את ההיגיון מאחורי שיעורי הבית. במקום להתכונן למבחנים, העדפתי לקרוא ספרי בלשים וחלמתי בשיעורים. בכיתה ו' המורה כתבה בתעודה שלי: 'התלמידה מרוכזת בשיעורים אבל לא בנושא הנלמד'. הייתי מחביאה פתקים שנשלחו הביתה ומזייפת את החתימה של אמא שלי ובימי הורים הייתי יושבת מכווצת, בלב הולם וידיים מזיעות, יודעת שבקרוב אפגוש את המבט המאוכזב בעיני הורי: זה היה ממש מזמן. עכשיו אני אמא בעצמי, ופעמיים בשנה אני מוצאת את עצמי יושבת על כסא קטן ממידותיי, מחכה בלב הולם וידיים מזיעות לשמוע מה יש למורה להגיד על הבן שלי.

חבר טוב, מורה עם ותק לא מבוטל במערכת החינוך הממלכתית, אמר לי שלמרות שבכיתה עירונית ממוצעת לומדים 30-40 תלמידים, מורה מחנך מתמודד עם 120: ה-40 שלומדים בכיתה ועל כל אחד מהם זוג הורים שמביאים איתם את הזיכרונות, הטראומות והדפוסים מהשנים שהם בילו בבית הספר.

כשנתקלתי ב-"**CLASS**", מחזה אירי קטן, קראתי אותו בנשימה עצורה: הכותבים, אייזולט גולדן ודיויד הורן, כל כך היטיבו לתאר את מערכת החינוך והאנשים הפועלים בתוכה באמצעות סיפור קטן, עצוב אך מלא הומור, שמביא את כל הצדדים לידי ביטוי ומעורר מחשבה עמוקה על המקום שלנו בתוך המערכת הזו. הרגשתי שאני חייבת להביא אותו אל הבמה הישראלית. תרגמתי והתאמתתי אותו לישראל של 2022, והתוצאה היא ההצגה **שיעור**, שמביאה את סיפורם של ההורים יוסי ושרית עסיס, של אורי בסר, המורה של בנם שון בן ה-9, וגם של שון ומיקה, חברתו לכיתה.

כשהורים נכנסים למפגש עם אורי המורה בכיתה של שון בנם, הם לא יכולים להימנע מלהשליך את ההיסטוריה הפרטית שלהם בבית הספר על המורה חדור המוטיבציה.

אורי מספר להם שלשון יש, ככל הנראה, לקות למידה שמשפיעה לרעה גם על ההתנהגות שלו. מהרגע של המפגש הראשוני עם מי שמבלה עם בנם שעות רבות כל יום, כל אחד מהשלושה מצליח לדרוך על כל מוקש אפשרי ולמרות שכולם רוצים יותר מכל את טובת הילד- הם לא מצליחים לנער מעצמם את תחושות האיבה והאשמה. במקביל אנחנו פוגשים את הילדים- שון בן ה-9 וחברתו מיקה, עם המורה אורי באותה כיתה ומגלים את ההשלכות של אותו מפגש. מפגש שהוא לא רק בין ההורים למורה, אלא גם בין רקעים חברתיים שונים, ומאוד קשה להשתחרר מהמחשבה- האם הרצון של מורה שמגיע מרקע "פריווילגי", לעזור לילדים מרקע סוציו-אקונומי נמוך יותר, לא הופך אותו למתנשא מעצם ההגדרה? כל אלה הופכים את כיתת בית הספר היסודי, בה מתרחשת ההצגה, לזירת התגוששות אלימה, בה כל אחד מהצדדים בטוח בצדקתו ונלחם עליה עד לרגע האחרון. זה נורא, זה מצחיק, זה קורע את הלב וזה כל כך מוכר.

מערכת החינוך תמיד היתה ותמיד תהיה מוקד למאבקים- פוליטיים, חברתיים וכלכליים. זה קורה בגלל החשיבות העצומה שלה לבניית הזהות שלנו, גם כחברה וגם כיחידות ויחידים בה. כולנו היינו פעם חלק מהמערכת הזאת, לכולנו יש היסטוריה שקשורה בה, ולכן לכל אחת ואחד מאיתנו יש קצת כוח לשנות ולשפר. אני מקווה בכל ליבי שההצגה הזאת תשפוך אור על פינות לא מוכרות ותעורר בכם מחשבות, רגשות וזיכרונות.

איזה תלמיד היה מולי שולמן בבית הספר?

אני חושב שאפשר להגיד שהייתי תלמיד בינוני, עם קושי אדיר בכל המקצועות הריאליים של מספרים, כמו מתמטיקה וכימיה. הייתי ילד מאד טוב תחת שלטון מאד מאד צמוד של אמא שלי בענייני לימודים, כך שהייתי מאד חרד לציונים גרועים וזה היה קרקע לבלגנים בבית. הצטיינתי במקצועות ההומניים, בהם פרחתי, וניסיתי כל הזמן לחפות על הבעיות שלי במקצועות הריאליים, על ידי התבלטות בכל הדברים האחרים שקשורים לתקשורת או לאמנות. פתחתי תחנת רדיו בבית הספר היסודי וגם בתיכון, פתחתי מערכת עיתון מקומית של בית הספר, גם בעממי וגם בתיכון והצטיינתי בהבעה בכתב, שעליה קיבלתי מלגה בסוף התיכון. וכמובן שכל הטקסים, הלהקות וכל הדברים האחרים...

איזה תלמיד היה תמיד גינזבורג בבית הספר?

בבית הספר היסודי הייתי חנון! ילד רזה, ממושקף, אסתמטי וחרדתי. האהבות הגדולות שלי באותם ימים היו המקלדת, העכבר, ומסך המחשב. שעות ארוכות הייתי יושב מול הצג- יורה בזומבים, בונה אימפריות, וקופץ על פטריות מונפשות. לא הייתי מה"מגניבים" בכיתה. לא שיחקתי כדורגל בהפסקות. פחדתי מהכדור. פחדתי לקבל "פצה" לפני. ידעתי שאין סיכוי שאגיע להישגים דרך כוח פיזי. תחושות מסוגלות קיבלתי אך ורק מציון תלת ספרתי, ומפוקימונים שלכדתי ב"גיים-בו". בבית, הייתי מכין את כל שיעורי הבית באותו יום שקיבלתי אותם, ביעילות ובמהירות, כדי שאוכל להתפנות כמה שיותר מהר אל הסרטים המצויירים שלי, ספרי הפנטזיה שלי, או למשחקים המפוקסלים שלי.

למזלי, שיעורי תיאטרון העניקו לי את הכישורים החברתיים שכל כך היו חסרים לי. פתאום, קיבלתי שבחים על קיומי הפיזי. קיבלתי הכרה על יכולותיי כתמיר, ולא כמכשף רמה 3 במבוכים ודרקונים. קיבלתי מחיאות כפיים על משהו ספונטני שעשיתי בזמן אמת, וזה הרגיש כל כך הרבה יותר טוב מלקבל חזרה מבחן אפרורי עם מדבקה של סמיילי וציון מושלם.

איזו תלמידה הייתה אביב טומי כרמי בבית הספר?

קצת תלוי במורה:)

זה נע בין שורה אחרונה, מציירת ציורים וחולמת חלומות לבין לתפוס מקום בשורה הראשונה ולשאול טריליון שאלות (סליחה ציפי).

בעיקר בדקתי גבולות, ילדה טובה שתשב כל הזמנות במחששה, אבל תרוץ לכיתה בצלצול. פה גדול, שנלחם בכל מה שלא צודק, אבל לא תעיז להבריז מבית ספר כי היא יודעת שלמרות כישורי המשחק, לשקר היא לא יודעת. או כמו שיוסי אומר לשרית בהצגה "**אבל את היית עושה את החיוך שלך והיו סולחים לך.**"

זה נכון.

איזו תלמידה הייתה דקלה הזר בבית הספר?

המילה שנאמרה עליי הכי הרבה במהלך הלימודים, היתה: "פטפטנית" (או "talkative", אם זה היה בשיעור אנגלית).

הייתי תלמידה שממש משתדלת להיות חרוצה ושקדנית אבל גם ממש מתקשה להתאפק מלעשות צחוקים במהלך השיעור, או לשתף במחשבות על הנושא המדובר אבל לא עם המורה (את זה התביישתי לעשות). זה משעשע כשחושבים על כך שלימים הפכתי לשחקנית שמופיעה מול אולמות מלאים בקהל צופים, אבל מול כיתה של 40 תלמידים ומורה התביישתי לדבר:).

הקונפליקט המתמיד היה בין הרצון שלי להצליח בלימודים לבין העובדה שהחומר (או איך שהוא הועבר) לא כל כך עניין אותי. הייתי ממתינה בשקיקה לימי ששי לשיעורי חברה. שם הייתי מממשת את התשוקה האמיתית שלי לעשות דמויות, חיקויים, לשיר ולרקוד. כשזה בדם זה בדם:).

הפרעת קשב ופעלתנות יתר

/ מתוך אתר שפ"ינט, משרד החינוך

בשנים האחרונות, אנו עדים לשיח ער במרחב הציבורי המשפחתי, החינוכי והרפואי בנושא הפרעת הקשב ופעלתנות יתר (ADHD). מנתונים רשמיים ידוע כי שכיחותה של הפרעה באוכלוסיה נעה בין 5% ל-10% מכלל האוכלוסיה, אולם דיווחים רבים מרמזים על עלייה באחוז הילדים (והבוגרים) המקבלים אבחנה זו. האם אכן קיימת עלייה באחוז התלמידים המאובחנים עם הפרעה זו במערכת החינוך? לחילופין, האם יתכן שקיים בלבול של מאפייני הדור הצעיר במאה ה-21 לבין הפרעת קשב? הדור הזה חשוף באופן תדיר למכשירי מדיה דיגיטליים ועסוק במספר משימות בו-זמנית שיש בהן כדי להשפיע על היכולות של הפניית קשב רציף וסינון של הסחות דעת מהסביבה (גולדשמידיט, מרכז המחקר והמידע, כנסת ישראל, 2019). לאור השיח הרחב כינס משרד החינוך, בהובלת אגף לקוויות למידה והפרעת קשב בשפ"י, צוות חשיבה ופיתוח ומומחים מתחומים שונים: נציגי אקדמיה, אנשים ממקצועות הבריאות העובדים בשדה ואנשי מטה מתחומים שונים, במטרה לבחון לעומק את דרכי האיתור של תלמידים עם הפרעת קשב ופעלתנות יתר במערכת החינוך והטיפול בהם. הצוות ניסח מסקנותיו וגיבש המלצות שונות ליישום בטווח המידי ולפיתוח בטווח הארוך. בין היתר, נבחנו גם ההתאמות בדרכי היבחנות בבחינות הבגרות ומידת יעילותן והתאמתן לתלמידים עם הפרעת קשב.

הקשר עם הורי תלמידים עם הפרעת קשב

לקשר השוטף והרציף עם הורי התלמיד יש חשיבות רבה. בידיהם לסייע בהיכרות מוקדמת עם החוזקות ועם קשייו של התלמיד בכל ההיבטים, לכוון ולתמוך בו. לכן מומלץ להזמין להסבר, להתייעצות ולקבלת החלטה בנוגע להתאמות

שבסמכות בית הספר ואלה שבסמכות הוועדה המחוזית או ועדת חריגים.

להלן נקודות חשובות לתשומת לב צוותי החינוך:

1. החלטת הוועדה הבית ספרית: יש לשתף את התלמיד ואת הוריו בנימוקים להחלטה שהתקבלה, הן בנוגע להתאמות שבסמכות בית הספר והן בנוגע להפניה לוועדת התאמות מחוזית.
2. עיון במסמכים: הורים שיבקשו לעיין במסמכים המוגשים לוועדה הבית ספרית או המחוזית יהיו רשאים לעשות כן באופן פיזי בבית הספר.
3. הורים גרושים: אם ההורים פרודים או גרושים, על בית הספר ליצור קשר בהתאם להנחיות המפורטות בחוזר מנכ"ל "הקשר בין מוסדות החינוך לבין הורים פרודים או גרושים".
4. החזרת תשובות מהוועדה המחוזית: עם קבלת ההחלטה בוועדה הבית ספרית או תשובות הוועדה המחוזית מומלץ להזמין את התלמיד ואת הוריו להסבר התשובה. אם הדבר לא מתאפשר, חשוב לוודא שטופס התשובה יועבר אליהם בדרך אחרת. במידה והבקשה נדחתה יש ליידע את ההורים בדבר הזכות לערר.
5. מכתבים להורים: עקב ניסיון העבר, הנכם מתבקשים שלא לפרסם באופן עצמאי חוזרים ומכתבים להורים, אלא להפנות למידע ועיון בחוזרים המפורסמים על ידי אגף לקוויות למידה והפרעות קשב.

מתוך מונולוג של מורה מתוסכלת

/ פורסם ברשת

...מי שאי פעם לימד מעל חמש דקות יודע, שהכי נוראיים הם ההורים. מאחורי כל ילד עם חרדת ביצוע עומד מבוגר לחוץ ומאחורי בנות 8 עם מיני וחשבון אינסטוש עומדת אמא עם חלומות שלא התגשמו. כשערכתי שיחות פתיחת שנה, איבדתי את האמון במין האנושי (כמעט) אחרי שאחת האמהות אמרה לי "אל תתקשרי אליי. לא אכפת לי. תחזירי לי אותו כשהוא יגיע לגיל 18". חשבתי שלא יכול להיות יותר גרוע, עד שהגברת נזכרה להגיע לאחת מאסיפות ההורים באיחור אופנתי של שעה וחצי וצרחת עליי כשהסברתי לה שאני צריכה לצאת להלוויה.

ההורים הכי גרועים הם אלה שמזלזלים וחושבים שאת עובדת אצלם. החל מאבות שהתקשרו אליי בשתיים בלילה כי לא ענית להם בעשר, דרך אמא עצבנית שצרחת עליי בטלפון "את לא תגידי לה שהיא חכמה! את תגידי לה שהיא יפה!", או אבא שאיים לשרוף את בית הספר כי הבן שלו נכשל במבחן ועד אימהות אחרות שביקשו ממני לתעדף את הבן שלהן על פני שאר חבריו. "הם כולם מפגרים שם. הוא הכי חכם". השוס של הקריירה שלי עד כה היה כשהתפתח ריב בין האימהות ואני קיבלתי מייל שקורא להתפטרותי מהתפקיד בגלל שהחמאתי לאחת מהאויבות המושבעות של כותבת המייל. גם לה אני סולחת. אני משחררת את צרות העין, ההתנשאות וחוסר הידע המקצועי של זוגות שהחליטו להתרבות, ועשו זאת על דעת עצמם, מבלי שקיים אף חוק שמונע זאת. אני סולחת כי אני יודעת שהילדים שלהם ואני הצלחנו למרות, ולא בזכות..

רק אנשים משוגעים בוחרים בהוראה. זה מקצוע בלי כסף, שואב אנרגיה והיוקרה היחידה שמתלווה אליו, הוא ההנחות שיש בכרטיס של התאחדות המורים. המשוגעים באמת, הופכים להיות מורים ממש טובים. לנסות ליצור בתוך כאוס של טראומות עבר, פחדים ומשקעים הוא דבר עילאי. להישאר כדי לקצור את הפירות – זו כבר זכות. אין משהו שמחשל יותר לחיים, מאשר ילד בן 15 ששותל אותך באדמה עם

מטר קללות, מנמיך אותך, ושאר החברים שלו עומדים בצד
וצוחקים. זה כאב כל כך חד. ההשפלה היא תפאורה לצד
כישלון. אני רוצה לעזור לו, לא מצליחה וגם לא יודעת איך.
בצד הקיצוני - השני אין אושר נשגב יותר מהכרת התודה.
בסיום כיתה י"ב, הוא יחבק אותי ויגיד לי שזה הכל בזכותי.
אנחנו ניפרד בבכי, ומאז אחת לכמה זמן אקבל עדכונים על
ציוני דרך בחייו. בנקודה הזו אני אשחרר ואסלח. אסלח לו
ולשאר העשרות שפגעו בי בצורה כזו או אחרת, בלי וגם עם
להתכוון. אני סולחת מתוך הבנה שממש כמו אצל הורים
גרושים, תמיד ההורה שמחנך, מציב גבולות ונותן את נשמתו,
מקבל חרא לפניים.

אייזולט גולדן מחזאי

אייזולט גולדן הוא שחקן, סופר ובמאי, מלמד באקדמיה הלאומית ליר, דבלין.

בין עבודותיו : Class/שיעור (פסטיבל התיאטרון בדבלין 2017, נכתב בשיתוף עם דיוויד הורן).

The Roy Rap for the Little Roy Series (Jam Media/CBBC).
שותף לכתיבה על The Importance of Being Whatever עבור RTÉ (זוכה 2012 IFTA),
ו-Belonging to Laura עבור TV3/Accomplice (מועמדות 2009 IFTA).
זיקוקים, מחזה במערכה אחת עבור להקת תיאטרון Tall Tales (שפורסם כחלק מהאוסף TXTs).

בין עבודותיו הבולטות כבמאי: מחוברים על ידי וויל אירוויין וקארל קווין (מרכז הפרינג' בדבלין/פרויקט לאמנויות). Payback מאת מריון או'דייוור ומריה מקדרמוטרו.
ה-Mangan's Last Gasp מאת ג'רארד לי ו-Buridan's Ass מאת Bewley's Café Theatre SR Plant.

דיוויד הורן מחזאי

דיוויד הורן הוא במאי ומחזאי, מנהל אמנותי של תיאטרון Bewley's Café Theatre ומורה מרכזי למשחק באקדמיה הלאומית ליר, דבלין.

בין עבודותיו ככותב: Class/שיעור (פסטיבל התיאטרון בדבלין 2017, נכתב בשיתוף עם אייזולט גולדן). בין עבודותיו הבולטות כבמאי: Beowulf: The Blockbuster מאת בריאן בורוז.

These Halcyon Days מאת Deirdre Kinahan (זוכה פסטיבל הפרינג' אדינבורג). רגע
מאת Deirdre Kinahan (תיאטרון בוש, לונדון). Moll מאת ג'ון בי קין
(Gaiety, MCD/Verdant Productions).
אננס מאת פיליפ מקמהן (Calipo/DTF).

Hue and Cry מאת Deirdre Kinahan (בחירת המבקרים של הניו יורק טיימס).
מקבת ורוקדים בלונאסה מאת בריאן פרייל. בחדר הסמוך מאת שרה רוהל
ו-שלושה חורפים מאת טנה סטיביצ'יק (ליר אקדמי), ו-Tick My Box עטורת הפרסים!
(Inis Theatre).

תמר קינן תרגום ובימוי

בוגרת הסטודיו למשחק ניסן נתיב בת"א, 1998.

התחילה כשחקנית בתיאטרון גשר. ב-2001 התחילה לשחק בתיאטרון הקאמרי, שם שיחקה עד 2019. משנת 2021 מנהלת אמנותית של צוותא ב' – הבמה העצמאית, ומנהלת אמנותית שותפה של פסטיבל תיאטרון קצר בצוותא.

בין תפקידיה הבולטים: ביאטריצ'ה ב-מהומה רבה על לא דבר, הילה ב-ארוחת טעימות, ציצי ב-כולם רוצים לחיות, נינה ב-אורזי מזוודות, יפית ב-בעל למופת, לללה ב-הרטיטי את ליבי, גרטשן ב-בואינג בואינג, ג'ני ב-שמנה, פלונטר, מרגרט ב-עד ראיה, ליזיסטרטה ב-ליזיסטרטה 2000. בשנת 2016 התחילה את דרכה כבמאית, בקריאה מבויתת של המחזה מים עמוקים מאת דורון נאמן, שזכתה בפרס הראשון בפסטיבל צו קריאה בצוותא. ב-2017 ביימה את ההצגה באנג'י מאת שי שבתאי במסגרת פרויקט המחזאים ו-הורמונאלי מאת הני ישעיהו קופרברג בפסטיבל תיאטרון קצר בצוותא. ב-2018 בבושקות מאת מרים קוץ בפסטיבל כאן ועכשיו בקאמרי ו-עד הסוף מאת שי שבתאי במסגרת הפרינג' בצוותא. ב-2019 ביעור חמץ מאת חנון פלד בהפקת צוותא, ב-2020 1972, סקס בעולם המחר מאת ה-וורדרוב אנסמבל, בסטודיו ניסן נתיב ת"א. ב-2021 עלו ההצגות גידול ושמו בועז מאת אורן דיקמן בהפקת צוותא ת"א, אחרי הסוף מאת דניס קלי בתיאטרון הבית ו-לילה לבן מאת כריסטופר דמוס בראון. ב-2022 המונודרמה גימל מאת עומר תדמור במסגרת התיאטרונטון, האחרונה לבית פליקן מאת ה-וורדרוב אנסמבל בסטודיו לאמנויות הבמה מיסודו של יורם לוינשטיין והבית הנקי בתיאטרון החאן.

זוהר שואף עיצוב תפאורה

מעצב תעשייתי, בתחילת דרכו עיצב וניהל עיצוב מסחרי לחנויות ומתקני תצוגה. במקביל יזם ועיצב אירועי תרבות, תערוכות ומסיבות. ב-2011 החל לעצב תערוכות, חללי תצוגה ותרבות, תפאורה ואביזרים לתיאטרון ומחול ויעוץ טכני לאמנים פלסטיים.

בין עבודותיו: תערוכת אמני רחוב (ביתן הלנה רובינשטיין). תפאורה לפרדס (להקת המחול ורטיגו). תפאורה לעבודות החור ועבודה אחרונה של אוהד נהרין (להקת בת שבע). הלוויה חורפית ומעשיה מגונה (ת' באר שבע ות' הקאמרי). ביאות ראשונות, Come Dance with Me (ת' חיפה). הקורד ו-12 צ'קים דחויים (אלה רוטשילד). ו-פולחן האביב (יוסי ברג ועודד גרף). כל דבר טוב צריך (ת' הבית). הפסקת אש (קברט טוטל). תחושת בטן (ת' הקאמרי). "מחסן 2" של עמותת הכוריאוגרפים. תכנון והפקת תפאורה ל-תמונתו של דוריאן גריי, אליס ואבות ובנים (ת' הבימה וגשר). זוכה פרס קיפוד הזהב 2021 על עיצוב התפאורה להצגה הדיבוק – גרסת הבמאי (תיאטרון סמרטוט). זוכה פרס עיצוב תפאורה על המופע טויזז (פסטיבל עכו 2021). פרס עיצוב תפאורה להצגה מכתב הקסם (פסטיבל חיפה להצגות ילדים 2021).

יעל סקידלסקי עיצוב תלבושות בוגרת תואר ראשון בעיצוב טקסטיל, שנקר.

בין עיצוביה לתיאטרון ולטלוויזיה: שי ורועי בצוללת/HOT. סטודיו למשחק ניסן נתיב: טרילוגיה בלגרדית, הסגן מאינישמור, חתונה מכובדת, קרובים וזרים. 1972 סקס בעולם המחר. בתיאטרון הסמטה: זה בא כמו צייד, כל הדרכים וההוא. תיאטרון הבית: אחרי הסוף, העולם הוא מקום יפה. סטודיו למשחק יורם לוינשטיין: האחרונה לבית פליקן. טוב. פרויקט תיאטרון רב תרבותי: נפשות מתות. צוותא: פסטיבל תיאטרון קצר 2021, 2022.

דפנה קינן מוסיקה

יוצרת ומבצעת, מנגנת במגוון של כלי נגינה.

הרכבים: סולנית וכותבת להקת דפנה והעוגיות, רם אוריון, דיה רז, Labrador Laboratories. קולנוע: ברש, משפחה (פרס המוסיקה בפסטיבל ירושלים 2017), סופעולם, ג'ו ובל, קארט בלאנש, יומני אהבה אסורים, רצים לחופש, ראיון מיוחד, שחקנים נגד הקהל, קומדיה רומנטית, זנב, (Jewish Humor) ARTE. ולריה מתחתנת (מועמדת לפרס אופיר 2022). תיאטרון: לילה לבן (ת' הקאמרי), אחרי הסוף (ת' הבית), סאלינג'ר (ת' תמונע), תמונות ציד מבווריה תחתית (ניסן נתיב), אמא קוראז' (פסטיבל עכו), no apocalypse not

now / HAU Berlin, (הבית הנקי), ת' החאן.

אמיר קסטרו עיצוב תאורה

בין עבודותיו בתיאטרון: שליחות, אם נדע לאהוב, סוליקא (מועמד לפרס התאורה בפרסי התיאטרון), פרפרים הם חופשיים, כלוב העליזים, הדירה של רוזה, גיבור (ת' באר שבע). מיהו יהודי (ת' קאמרי). מקווה (ת' הבימה). רכבות אל החופש (ת' אורנה פורת). ד"ר דוליטל, לאסי שובי הביתה (מדיטק). פרדוקס, הגוף האחר, דו"ח התקדמות, בחוץ לפני הדלת (מועמד לפרס התאורה בקיפוד הזהב 2017), להציל את שמואל (ת' תמונע). מה שלא הורג (מועמד לפרס התאורה, קיפוד הזהב 2020, תיאטרון הבית). תופר החלומות, אופוריה (פרס התאורה 2016), מעשה בעולם (פסטיבל חיפה להצגות ילדים). דרקון הזהב, פלסטין שנת אפס, תלויים, טויז (פרס עיצוב התאורה 2021, פסטיבל

עכו לתיאטרון אחר). עיצב תאורה להצגות רבות בבתי הספר של יורם לוינשטיין וגודמן בין עבודותיו במחול: פסטיבל המחול בין שמיים לארץ, ירושלים. פסטיבל המחול אינטימאנס (תמונע). פסטיבל מחול הרמת מסך (סוזן דלל). ביה"ס למחול של סמינר הקיבוצים. פסטיבל המחול ארנבת מרץ (כלים). מוסיקה: פסטיבל טקטוניקס (ת' תמונע). תיקון חצות, מקהלת גיא בן הינום (פסטיבל ישראל).

מולי שולמן יוסי

שחקן, במאי ומתרגם. בוגר הסטודיו של ניסן נתיב, תל-אביב 2000.

שיחק בהרכב האימפרוביזציה "למה אלפקה" 2001-2007. בין תפקידיו: הזכייה הגדולה, יונו והטווס, קומפני, הכל אודות חווה, סוביניר, הכל בגן, רק אתמול נולדה, בין חברים, רומיאו ויוליה, פרק ב', קומדיה סקסית בליל קיץ (שיחק ואף עיבד ותרגם יחד עם ירון ברובינסקי), עפיפונים, בימינו לא יוצאים לדו-קרב, דונה פלור נשואה לשניים, הלוויה חורפית, כלוב העליזים, 04:12 (בנוסף תירגם את המחזה), הבא אחריו, הדירה של רוזה, דרך השלום, קצר (ת' באר שבע). בימיו - אידיוט לארוחה (ת' באר שבע), שמואל (ת' תמונע), מר קולפרט (ת' תמונע, זוכת שני פרסי קיפוד הזהב 2010). סקאפן (גודמן- בית ספר למשחק בנגב, 2014), בוא תכיר את אבא. טלוויזיה-זה המצב, הכל הולך (עונה 2+1), בלתי הפיך, המובילים, להתבגר, תראו מי שואל, קופיקו, כדברא עונה 3, שקשוקה. קולנוע - חטאים בבימוי אבי נשר, ג'סטה בבימוי קובי מחט.

תמיר גיזנבורג אורי

בוגר הסטודיו למשחק ניסן נתיב ת"א. זוכה "תחרות המונולוג הקומי ע"ש ספי ריבלין" במקום הראשון.

בין תפקידיו: האם (הבן, ת' גשר). SPEED LEVING (ת' הקאמרי/פטיבל אביניון). משאירה את הפצע פתוח (ת' הבית). מפוטרים (ת' צוותא). האריה הרעמתן והג'ירפה גם (ת' הקיבוץ מועמד לפרס שחקן משנה בפסטיבל אסיטג' 22). הכי דב שיש (פסטיבל הילדים, חיפה פרס ההצגה הטובה ביותר). אגדות שלמה המלך (ת' ארנה פורת). מועדון הלב השבור (נמרוד, ת' משקפיים). לא משלנו (אורי, ת' באר שבע). בקולנוע: כיסופים (אלדר), סבלט (קובי), 15 שנה (אביתר). בטלוויזיה: שנות ה-90 (רשת), מנגן ושר (יס), מלכת היופי של ירושלים (איתמר בן משה, יס), השכונה של הופ (ערוץ הופ), טהרן (אלון, כאנוו), הקבר (קשת), שכונה (עמרי, עונה 3, הוט), כדברא (דיון, יס), Greenhouse Academy (טיילר, נטפליקס), בני ערובה (ערוץ 10), החממה (יס) היא לא תדע (ערוץ הילדים).

אביב טומי כרמי שרית

בוגרת הסטודיו למשחק מיסודו של יורם לוינשטיין (2014).

בין תפקידיה בתיאטרון: המחברת הגדולה, חוות החיות(ת' גשר). המורדים (ת' הבימה, מועמדת לפרס השחקנית ה"מבטיחה" 2018), החולה המדומה. מניין נשים(ת' באר שבע/ת' הבימה). טלוויזיה: "מיגל"- זוכת פסטיבל קאן בפרס אנסמבל השחקנים הטוב ביותר. ביום שהאדמה רעדה, חמישים, אלישע, השוטר הטוב, אבא מטפלת, המעילה, המתחם 25.קולנוע: "השחיין"- בימוי: אדם קלדרון. יוצרת ושחקנית המופע "קוונטה". *מועמדת לפרס "קיפוד הזהב" 2022.

דקלה הדר שרית

בין תפקידיה בתיאטרון: כנר על הגג, סלאח שבתי(נרציסה), הנפש הטובה מסצ'ואן, חברות הכי טובות (תרצה הצעירה), שלום לך ארץ, לרציניים בלבד(ת' הקאמרי). Less זיסעלע, ברודוויי פינת פרישמן, חלום של לילה בלב קיץ (פק), תמונות יפואיות, מנדראגולה (ליגוריו), אביב מתעורר (מרתה), אחים בדם (לינדה), משאלה אחת ימינה (אילנה), מקסי ואני, מימונה, אמא מאוהבת, עובד בשביל שניים (רייצ'ל), משחק ילדים, הקוסם מארץ עוץ (טוטו), פינוקיו(פינוקיו, ת' בית ליסין). קצר (ת' באר שבע). הגדוד העברי, אצל הרננדו במרתף (ת' צוותא). קברט (סאלי בולס), גריז (פטי סימקוקס, פרנצ'ו), אחים בדם (לינדה), שיער (גיני, ת' הספריה).

מנכ"ל

שמוליק יפרח

מנהלת אמנותית

שיר גולדברג

סמנכ"ל כספים

ואדמיניסטרציה

עודד יצקן

מנהל ייצור, הפקות

ותפעול

יואב מהרבני

מנהל טכני מחלקת

סאונד ומולטימדיה

אופיר ספיר

ע. אישית למנכ"ל

דנה קוניו

מנהלת לשכת מנכ"ל

תקוה סקוי

ע. אישי למנהלת

אמנותית

רום רזניק

חברי הוועדה

האמנותית

רותי טון

שחר פנקס

רום רזניק

יועצת וקשרי חוץ

רותי טון

חשבת

רו"ח עירית שטופמאכר

מ"מ חשבת

שרית בובליל

הנהלת חשבונות

אירית שרור

חשבות שכר והנהלת

חשבונות

אילנית דחליקה

מנהלת מכירות אזור

דרום

אושרה דנן

מנהלת מכירות חוץ

ולוח

רונית קריספין

מנהל דיגיטל

מיכאל קושניר

מנהלת פרסום והפקות

אירועים

שני אמור

מנהלת מחלקת מכירות

ושירות לקוחות

אילנית וקנין-בקר

אחראית משמרת ורכזת

הדרכה

חגית שלי

מכירות מנויים

ורד דהן

מעיינ בניה

תמי חיימטוב

עדן נגאוקר

נטלי נווה פרץ

אורלי קדוש

נטלי רפאלוב

שירות לקוחות

מאי בן עזרי

רוני גולדשטיין

הודיה וולפוביץ

ענבר יעקב

ניקול פנחסוב

אלמה פרייד

רכזת בקרת מינויים

יפעת חלילי

דוברות ויחסי ציבור

בת כהן יחסי ציבור

מנהלת מחלקה

חינוכית

שלי ליכט

מ"מ מנהלת מחלקה

חינוכית

אופיר אלמלח כרמל

רכזת תכניות ויזמות

הילה שמואל

רכזת אדמיניסטרציה

מחלקה חינוכית

מזל אבר

רכזות חוגים

ענבל שלום

מנהל הצגה

איציק קריספין

מעצבת ומנהלת

מחלקת תלבושות

ואביזרים

גילי כוכבי

מחלקת תלבושות

ואביזרים

עירית פלדמן

מנהל מחלקת תאורה

שמואל מור

מנהלי במה

אלי יורם

מוטי ברהום

אלעד רחמים

צוות במה

חנוך אברהם

תומר אברהם

אריה לוצאטו

יהודה מלסה

ארבל פורסטר

קובי צמח

אחראית מלבישות

לריטה מיגירוב

מלבישות

יהודית אלקיים

שנית ביטון

אביבית מלכה

מחלקת סאונד

ומולטימדיה

יעקב אבודרהם

אנדריי לומונובסקי

ארטיום קולסניקוב

ניר רובין

תאורה

רותם אבירם

אבי זוהר

אלירן צדיק

גבי פרידריך

הנהלה ציבורית

יו"ר פרופ' אייל שיינר

זיו אופק

אבי אטיאס

ד"ר אנגלרט מאיר

פיני בדש

נעמי בלומנטל

אלי בן סימון

ראובן בן סימון

דניאלה גז

אשר גרינבאום

פרופ' צבי הכהן

אפרת זיו-אספיס

עמירה חיים

עפרה חן

דוד יוסוב

סימה כחלון

גילה לוי

עופר ליפשיץ

עליזה מנור

פרופ' ג'ורג' מרקוביץ

עו"ד מאיר סהר

אריה קליינמן

אמיר רוזנבלט

ד"ר שלומי קודש

יוסי רייך

גלית שביט

ממונה בטיחות

פוזנר בטיחות

ייעוץ משפטי

עו"ד רמה לשם

עו"ד אהוד ערב

משרד רו"ח

חדד ושות'

מבקר פנים

רו"ח אריק קטורזה

רופא התיאטרון

ד"ר מיקי (מייקל) גידון

להצגה שיעור

מנהל ייצור, הפקות ותפעול יואב מהרבני **מנהל טכני** אופיר ספיר
מנהל הצגה איציק קריספין **עוזרת במאי** רותי גפן **מנהל במה** אלעד רחמים
תפעול תאורה עדי זריהן **תפעול סאונד** יעקב אבודרהם **רקוויזיטים** יהודה מלסה
מלבישה שנית ביטון **בניית תפאורה** סדנת תיאטרון
עריכת תכניה והגהה לשונית רותי טון
צילום רדיי רובינשטיין **אריזה גרפית** גיא יעקב **ישראל** 6071 x 0 #isk& a li

יו"ר אגודת הידידים גב' עליזה מנור

מייסדים

אדמה מכתשים

לוי אריה- הקהילה היהודית של מונטריאול - FEDERATION CJA
 לוצאטו אתי וכפיר - לוצאטו את לוצאטו בע"מ
 רינה רמות - מתן שירותי בריאות בע"מ
 עליזה מנור- ע.ע מנור ייזום, שיווק וניהול בע"מ

ידידים לפי סדר א'-ב'

אברהם עדי ואליזבט, אביסרור אלי וג'ורג'ט - אביסרור משה ובניו בע"מ,
 אביסרור גלית וג'קי - אביסרור משה ובניו, רויטל ומרקו אברג'ל - "או.אר 1009 בע"מ",
 אופק ורד זיו, איתני רונית ואלדד, אליה רחל ומקס - מגזין ברנז'ה,
 אלימלך כוכי ומאיר- אחים אלימלך בע"מ, אמויאל קובי ומיטל - קרן תעשיות,
 בדש ארז - ב.ב אפיק, שלומי ויעל בהט - ש.י שנבר בע"מ, אבי ומירב ביטון - "נ.ל פרוג'קט בע"מ",
 בלהה אדם, בן דוד חביב - אפיק מדיה בע"מ, בן כנען סימה וישראל, בן סימון רינה ואלי,
 ד"ר ברנר הלל ודורה, גז דניאלה ויוסי, גרינבאום אירית ואשר, דורון מוטי וחני, חיים עמירה ונתן,
 חמו שי - עבודות בניה בע"מ, כהן אביב ויוליה, כהן מיכל ושלמה, כהן שוש ויעקב,
 כחלון סימה ויעקב, ליליאן עידו ואסתר, ליפשיץ איריס ועופר, מזור איתי ולירון,
 מיטלר אורית ואורי, ד"ר מייסלוס מקס ורוסיטה, עו"ד סימונה גולדמן ואריה מימון,
 בן שמואל יצחק, מרש אדריכלים בע"מ - מרש עליזה ורמי, נגב מינרלים בע"מ - רזין אלי וניצה,
 עפרה חן, נגר מיטל ורן, נגר אבלין וגבי - פארק הרכב גבי, סופרו מירב ויובל, עמרני עמליה ומנחם,
 פוגל אירית ומוטי, צבי תקשורת והוצאה לאור בע"מ - אלוש צביקה וחגית, קארס נורית וסיוון,
 דיתה ומשה קליינמן, רוזנבליט אמיר, רוט אנה ואורי, ד"ר גרגורי ריביצקי ואנה צינברג,
 רייך יוסי ומרגית בוגן- בית מרקחת הנגב, שדה טל, שוורץ גישרה, שוורץ יוסי - 010 יזמות בע"מ,
 שופן יהודית - כימקונטקט ישראל בע"מ, שטרן שי ורוית - חזון סי בע"מ, שמואל שלום,
 פרופ' דורית ואלון תבור, תבליני מימון - מימון אברהם ואתי

יעל אלקנה, אפרת ארנון, רון ביטרמן, נעה בירון, אורי בלופרב, אינה בקלמן, ירדן בר כוכבא,
 אמיר גולדמן, תמיר גינזבורג, תום גרציאני, אסף דגני, אבי דנגור, דקלה הדר, יואב הייט,
 אביב ונטורה*, אסף זגה*, חיים זנאתי, איתי חביב**, לוטם חכמון*, יעל טל, אורן כהן*,
 ויקי כהן*, רועי כהן, שמעון כהן, נגה כץ, אביב כרמי, הילה לב-ארי, נעמי לבוב, רון מגידיש*,
 אברהם סלקטר, אדוה עדני, רוברטו פולק, עמית פרטוק*, ירדן קדוש*, נבו קמחי, אמיר קריאף,
 עמית רהב, ניצה שאול, מולי שולמן, אדיר שטיבלמן*, עומר שמשוני, מאי שניידר*,
 דני רועי שפירא*, ליאב תורג'מן**

*בוגרי **גודמן**, בית ספר למשחק בנגב
 תלמידי **גודמן

Class

by **Iseult Golden & David Horan**

Translated & Directed by **Tamar Keenan**

Set Design **Zohar Shoeff**

Costumes by **Yael Skidelski**

Music **Dafna Keenan**

Lighting Design **Amir Castro**

Artistic Accompaniment **Shahar Pinkas**

Dance Design **Maya Witlin**

Stage Fight **Guy Baumhaker**

Assistant Director **Ruty Gefen**

Tamir Ginzburg

Uri Besser, the teacher

Muli Shulman

Yossi Assis, Sean's father | Sean

Aviv Tommy Carmi / Dikla Hadar

Sarit Assis, Sean's mother | Mika

Yossi and Sarit's son is nine years old and he's struggling. That's what his teacher says. Says he should see a psychologist. But Yossi and Sarit – recently separated – never liked school, never liked teachers.

An explosive triple confrontation that is funny, heartbreaking and beautifully observed, Iseult Golden and David Horan's **Class** is an award-winning play about learning difficulties: in school, in life, wherever.

After a sold-out run in the Dublin Theatre Festival 2017, the play transferred to the Abbey Theatre, Dublin, in January 2018 before playing in the Traverse Theatre as part of the Edinburgh Festival Fringe 2018.

CLASS won an Edinburgh Fringe First Award and was named Best Theatre Script at the 2018 ZeBBie Awards awarded by the Writers Guild of Ireland.

Opening: 28 December 2022, Beer Sheva Theatre, Venue 3

🕒 **1 hour 20 minutes** with no interval

שנות
תרבות בנגב

50

Be'er Sheva
Theater

**תיאטרון
באר שבע**

זוכה "אות בן-גוריון"
לשנת תשפ"ב, אוקטובר 2021,
מטעם אוניברסיטת בן-גוריון בנגב

ב7ttheater   תיאטרון באר שבע www.b7t.co.il *2690
 שדרות רגר 41, המשכן לאמנויות הבמה באר-שבע